

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ioannis Ioviani Pontani amorum libri II.

Pontano, Giovanni Gioviano

Venetiis, 1518

In primo Eridanorum Libro.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13534

IOANNIS IOVIANI PONTA-
NI ERIDANORVM. LI-
BER PRIMVS.

AD ERIDANVM.

Aeruleis generose vadis, Rex dis
uitis agri,
Gallica qui medio flumine re-
gna secas.
Heliades cui ferta parant, uene-
rantur & amnes,
Nereus & placidis accipit hospes aquis,
Nympharum cui dia chorus Ferrara mater
Ducit, & ad thalamos uxor amata canit.
Non Charites desunt illi, non carmina Musæ
Culta negant, dulcis gratia in ore sonat.
Tum tibi per tacitas serpit noua flamma medullas,
Vreris, & medio feruet in amne calor.
Salue amnis, salue Hesperidum regnator aquarum,
Cuius & in coelo flumina nota micant.
Te propter, fontesq; tuos nitet aureus ille,
Vina Ioui gelidis qui sua miscet aquis,
Te propter iaculumq; ferus clypeumq; reliquit,
Dum stupet ad Veneris gaudia prima deus.
Sicabat madidos Venus aurea forte capillos
Nuda quidem, si non parte tegatur aquis,
Pectus aquis tegitur. cervix, humeriq; superstant,
Subleuat effusas sedula dextra comas,
Ima papillarum tegitur pars. eminent illa
Punicea Charites, quam coluere rosa.

Candorem referunt undæ, micat aura capillo,
 Singula sub vitrea membra notantur aqua.
 Ipsa sua dea dote sibi blandita superbit,
 Mirum ait est, nostro si quis amore calet?
 Mirum si cœlo regnat Venus? inter & arma
 Conqueritur nostras ferreus ille faces?
 Quid nunc si uideat? quos sentiat ipse calores?
 Abiciat uel nunc arma, quirimq; suam?
 Dicebat, sicamq; comam studiosa ligabat,
 Nam Charites molli littore somnus habet.
 Prodit ab insidijs iuuenis, prensatq; pauentem,
 Implicat & cupida candida colla manu.
 Ter collo dentem impressit, ter utrunque labellum
 Strinxit, & audaceis huc agit, hucq; manus.
 Illa dolet, gaudetq; simul refugitq; cupitq;
 Vim nollet, uellet sed sua furta tegi.
 Oscula nunc offert, nunc auersatur amantem,
 Et miscet blandis tristia uerba iocis.
 Ad uotum properabat amans, strepuere salicta
 Proxima sollicitum qua mouet aura nemus.
 Expauere simul, simul & latuisse uolebant,
 Sed nec quo fugiant, quo ue tegantur, habent.
 Ipse deos miserans atram de gurgite nubem
 Obijcis, & latebris abdis opace tuis.
 Illic securo uenere ad gaudia cursu,
 Mille modos matri dulce retexit amor.
 Dic Mars, dic Gradiue potens ubi cuspis, ubi hasta?
 Scit Venus, ad ripas illa relictæ iacent.
 Illa puer Veneris tractat, ridetq; sed ipse
 In Veneris manibus bella mouere sinu.

ERIDANORVM

Bella moue, nunc diue sapis, nunc consere pugnas.

Hostis adest. tamen est præposuisse torum,

Deliciasq; tori molles, placidamq; quietem,

Et dominæ in tenero molle cubare sinu.

Salue iterum Eridane, nam tu quoq; iungis amantes,

Tu quoq; concilias quos suus urget amor.

Tu uatem, teneræq; senem placare puellæ,

Et cupis, & ducis muneris esse tui.

Ergo perpetuos Ticinus, & Abdua fontes

Certatim, & famulas Mela munstret aquas.

Voluat & assiduos Benaci è gurgite fluctus

Mincius, Andæo pota fluenta seni.

Ipsè perennis eas, superesq; & flumina, & amnes,

Imperium nqrunt æquora & ipsa tuum.

DE AMORE colligente succina in Eridano.

Eridani circum ripas, alnosq; uirentes

Quærit amor tenera succina lecta manu.

Quærenti assurgunt ripæ. Phæithontias arbor

Fundit rore nouo, quæ legat ipse puer.

Dumq; legit, guttæq; manum puer admouet, ora

Exerit è tenui cortice Nympha sua.

Quoq; puer gemmas, totidem legit oscula uirgo,

Ridet amor. ridet conscia Nympha sibi.

Naides ad risum cœunt, mirantur amorem,

Quiq; puer pharetram, telâq; adunca gerat.

Sensit amor, neruumq; manu lunauit, & inquit

Dèq; meis humeris missa sagitta ferit.

Illa uolat, fulsere auræ rutilante fauilla,

Hauerunt uirides tela coruscæ deæ,

Inq; choros,

Inq; choros, cantusq; abeunt. Climeneia uirgo
 Prodit ab excluso lapsa repente libro.
 Inq; sinu puero fruitur, caluitq; fruendo,
 Miscet amor lusus, blanditiasq; suas.
 Cerulus ut uidet ipse deus, complexus uirumq;
 Condit nube caua, rorat et amne suo.
 Dum ludunt, pendentq; arcus electride in umbra,
 Prendit Stella manu, spiculaq; apta legit.
 Altera quers urat longe, & male figat amantem,
 Altera quers medico uulnera rore lauet.
 Mox strinxit telum Idalium, fixitq; sagitta.
 Me me audax. uati parce nocere tuo.
 Parce puella seni, cur non iacis altera tela?
 Et uulnus medico rore puella leuas?
 Vre ferox, facilisq; medere, utq; aurea uirgo
 Hinc seuis, illinc mite leuamen ades.
 Vre simul, medicare simul. nihil ipse recuso.
 Non ferrum, non me mxta uenena mouene.

DE VENERE AMOREM Quærente

Ad Hieronymum Carbonem.

d Icite Nereides (nam uos quoq; procreat unda)
 An'ne aliquis uestris sit puer hospes aquis?
 Matris uos miserae moueat dolor, & labor, illum
 Anxia tan longa quæ sequor usq; uia.
 Ipse puer nudusq; abiit, nec cognitus ulli,
 Quiq; meo nunquam cesserat ante sinu.
 Maternis fotum mammis, fotumq; sub ulnis,
 Hei mihi quis fluctus, quæ fera Syrta habet?

ERIDANORVM

Forte Paphi in luco, riuu crepitantis ad undam
 Dormieram, atq; inter brachia natus erat.
 Effugit e gremio fallens, ipsa excita somno
 Hinc nemora, & saltus, hinc loca culta peto.
 Offertur nusquam terris, ingressa profundum
 Aduenio uestras heu Venus illa domos,
 Siccæ siti, squalensq; situ, defessa uiarum.
 Non comes, aut hospes, non mihi tecta patent,
 Et tamen hanc fama est dici Vulcanida terram,
 Is deus est, pietas hic sua iura tenet.
 Dicite Sicelides, si qua latet, heu mea cura,
 An'ne aliquis uestro delitet amne puer?
 Sic uobis in amore fides stet semper amantum,
 Pax sit & a' Libycæ littore, & Ionio.
 Miscet & his lacrimas. Tum sic miserata Charybdis.
 Pubè tenus nudo pectore blanda refert,
 O' dea, (nanque deam testantur singula,) mecum est.
 Ipse puer, lacrimis tu modo parce tuis.
 Illicet emicuerè faces, sonuere pharetræ,
 Telaq; uenturi nuntia signa dei.
 Mox thalamo exultans prodit puer, & quatit alas.
 Nereidas tacito uulnere pungit amor.
 Littus amat, caluere undæ, caluere natantes.
 Mater adest facibus, natus adest pharetris.
 Exilit in puerum genitrix. exceptus & ille
 In gremio, risus hinc mouet, hinc lacrimas.
 Exultat littus, ridet mare, blanda Charibdis
 Hæc ait, horrisoni conticuere cines.
 Hunc tibi diua potens, proles Iouis, auihor amandi
 Restituo, tua me, te mea cura premat.

Accepi infantem, blandum do, pro rude doctum,
 Proq; fide fraudem, simplicitate dolum.
 Pro lacrimis risum docui, pro melle uenenum
 Miscere, alternas & uariare uices,
 Nunc placidam blandis pacem promittere ocellis,
 Nunc trucibus mentes sollicitare modis.
 Nil costans, nil perpetuum seruare, nec ulli
 Parcere. in incertum fasq; nefas' que sequi.
 Talibus instructum memorat longæna Charybdis,
 Cæruleo flauas humida rore comas.
 Nereides puero assurgunt, ast aurea mater
 Zancleam Ambrosio spargit honore deam,
 Perpetuamq; illi speciem, uiridemq; iuuentam
 Esse dedit, Siculam moxq; salutat humum.
 Gratatur terræ, natum quæ fouit, & inquit
 Terra ferax segetum, Dædala terra uirum.
 Vos numeros celebrate meos, & nomen amandi,
 Deq; meo fiat numine clarus Eryx.
 Hæc ait, & niueis uolucrum sublata quadrigis
 Læta petit portus Cypria terra tuos.
 Quæq; uolat, Zephyri dominam comitantur, et aure.
 Stillat Aadalus rore fluente liquor.
 Excepere Deam Charites. sua redditur aris
 Gratia, in amplexu matris inhæret amor.
 At tu Pieridum studiis cultissime Carbo,
 Nanq; & amas, facito sit tibi notus amor.
 Sint notæ maris insidiæ, sit nota Charybdis
 Cincta sinum canibus, uirginis ora ferens.

ALLOQVITVR PASTORES.

ERIDANORVM

P Astores cohibete gregem, procul ite capellæ,
 Ite citæ, en flammæ pectora nostra uomunt
 Flagrat ager, suspensa uolant incendia uentis,
 Ipse & amor flammæ uentilat, ipsa Venus.
 Affer opem Eridane, flumiosq; imnute citatos,
 Si non, & flumios hæc mea flamma uoret.

ALLOQVITVR aues, deinde pecudes.

Q Vid querulæ arboribus strepitis, qd murmura
 Vestra sonât? mox et triste filetis aues? (syluæ
 Scilicet & tepidos soles, auramq; fauoni
 Optatis, dum uer pectora læta fouet,
 Dum faculas Venus accendit, dum uentilat ignes,
 Dumq; amor è plena tela iacet pharetra.
 Me miserum quid uer Veneris quid queritis ignes?
 Has faculas, hoc uer pectora nostra dabunt.
 Querite aues qua nostra uolant suspiria, & illic
 Membra fouete igni, corda adolete face.
 Qua uolitant, illic feruent incendia, & illic
 Excitat igne faces, temperat arma Venus.
 Quid mœstæ in stabulis pecudes frondentia ueris
 Tempora, & optatis florida prata sequi?
 Frigoribus medijs, media niue gramina uobis
 Præbuerim, è lacrimis gramina nata meis,
 E' lacrimis sata prata meis, frondentia rura,
 Perq; grauis hyemes, frigora perq; uiuent.
 Has amor, has dolor, ipsa Venus sine fine ministrat,
 Et sine fine quidem pabula nostra uiuent.
 Pascite, pascendo crescunt sata, crescit & humor,
 Iam mihi crescit amor, crescit & usq; dolor.

ERIDANVM ALLOQVITVR.

f Ontis Aadalij laticem Venus aurea liquit,
 Et Paphias myrtos, Idaliumq; nemus.
 Eridanus dominae tantum placet. hanc colit amnis,
 Hanc deus, & latis Naides in lacubus.
 Huic aras posuit centum Ferraria, centum
 Culta Cremona, & auis Mantua nota suis.
 Eridanus Veneri (quis credat?) sufficit ignis,
 Sufficiunt plenis flumina gurgitibus,
 Parce pater flammis, ignemq; auerte sagittis,
 Sed flammæ & pharetris rore medere tuo.

AD STELLAM.

n On alpes mihi te, aut vasti maris æquor, & ipsa
 Eripiant Syrtes, nam mihi semper ades.
 Mecum de summa specularis littora puppe,
 Et mecum longas isq; redisq; uias.
 Mecum compositis hæres moritura lacertis.
 Si pontus, si quid seua minatur hyems.
 Me quocunque loco, quicquid fortuna pararit,
 Quicquid ago, mecum es, nec nisi semper ades.
 Tu curis solamen ades, requiesq; labori,
 Et quia semper ades, nil nisi dulce mihi est.
 Quod si quando absis, & te iam Stella requiro,
 Sive dies, seu nox, sponte uidenda uenis.
 Nam cum sol primos effert pulcherrimus ortus,
 Auroræ in gremio tu mihi mane nites.
 Illic purpureasq; genas, roseumq; labellum,
 Delicias uideo pectora & ipsa meas.

ERIDANORVM

Oraq; in ore Deæ cerno tua. tu mihi rides,
 sentio de risu gaudia mille tuo.
 Ipsa mihi dicis iungo mea gaudia tecum,
 Dum loqueris iungo basia nostra tuis.
 Inde ubi per medium rapitur sol aureus orbem,
 Aurea te nobis solis imago refert.
 Illius in radijs uideo rutilare capillum,
 Et tua phœbæo splendet in igne coma.
 Quacunq; aspicio lux te mihi, tu mihi lucem
 Offers, nec sine te lux' ue dies ue mihi est.
 Tandem ubi sydereis nox aduenit acta quadrigis,
 Clarus & occiduo uesper in orbe nitet.
 Ora refert tua nunc mihi candida lucidus hesper,
 In Veneris spectro te recubare sinu.
 Hic risum, illecebrasq; tuas, hic oscula nosco,
 Lususq;, & gratis abdita signa notis.
 Inq; tuis oculis figo mea lumina, & usq;
 Admoueo collo brachia lenta tuo.
 Tum noua me, uetus ipsa tamen subit ante uoluptas,
 Præteritiq; memor mens fauet ipsa sibi.
 Mox sopor irrepit membris. sopor ultima præbet
 Gaudia, teq; meo collocat ipse sinu.
 Amplectorq;, tuus innexus & ipse lacertis.
 sic nullum sine te tempus & hora mihi est.

DE STELLA.

n Ostra die quod stella nitet, quod nocte refulget,
 Solem stella die, sydera nocte refert.
 Nocte eadem surgente nitet, cedente refulget,
 Phosphoron hic, illic Hesperon ipsa refert.

Ergo eadem mihi sol, eadem mihi sydus, & una
 Lucifer est, eadem uesper & una mihi.

AD STELLAM.

a D coenam me stella uocatis, & gaudia lecti.
 Mensa mihi posita est, compositusq; torus.
 Ipsa ministrabis simul, & simul ipsa recumbes,
 Et dabis in medio basia multa mero.
 Coena placet. uenio. ponam sed foedera lecti,
 Me tua coena iuuat. tu mea pacta proba.
 Prima cuba, nec nuda tamen, tenuissima sed te
 Tela tegat, Cyprio tela liquore madens.
 Ipse sequar. tu me amplexu placidissima blando
 Excipe, & in tepido (qua potes) abde sinu.
 Oscula mox iunges cupidas imitata columbas,
 Oscula non uno continuata modo.
 Muta Venus mihi nulla placet. suspiria misce,
 Aptaq; lasciuus garrula uerba iocis.
 Nec manus officio desit, manus emula linguae est,
 Haec tactu uenerem suscitatur, illa sono.
 Gaudia amor probat haec, uerum si rixa sequatur,
 Quam dens, quam ue aliquid mouerit ausa manus.
 Author ero rixae. tu mox offensa quereris,
 Unguibus & scindes pectora nostra tuis.
 Scindam ego nunc tunicam, subducta & ueste papillas
 Nuda eris, & nullo te gmine bella geres.
 Ipsa manum collo iniicies, super ipsa recumbes,
 Verbera & ipsa dabis, uerbera & ipsa feres.
 Dente petes. ego dente petam. demorsa dolebis,
 Ipse sequar, lacrimae prona per ora cadent.

ERIDANORVM

Tum supplex ueniam grata cum pace rogabo,
 Ipsa dabis, simul & basia multa dabis.
 Basia multa dabo, iungam quoq; munera pacis,
 Munera complexo ter repetita sinu.
 Hoc est pacis opus, sunt hæc sua foedera lecti.
 subscribas. per me nulla futura mora est.

AD STELLAM.

IN tenebris mea Stella nites, dum sydera pallent,
 Et nox ipsa tuo lucida honore placet.
 In medio mea Stella die sub sole nitescis,
 Clarior & per te solq; diesq; uenit.
 Sic es syderibus decus addita matutinis,
 Et radijs debent solq; diesq; tuis.
 Sed cur quæ tenebris honor es, decus una diebus
 Cur lumen nobis nocte, diesq; negas?
 Nocte negas, foribus clausis, in luce fenestris.
 O' tenebræ non iam stella 'ue lux' ue mihi.

DE PHOENICE AVE, & de amante.

Eligit e' syluis Arabum, lucisq; sabæis,
 Quos Phoenix ramos ad sua busta paret.
 Instruit his nidum, nido mox incubat ales,
 Incubitu flammæ excitat inde suo.
 Vritur hinc, cineriq; suo fit & inde superstes,
 Ipse sibi est ortus, ipse sibi est obitus.
 At contra e' curis grauioribus, atq; dolorum
 Seligit e' cumulo, quæ foneatur amans,

Incubat his gaudetq; malis, fruiturq; doletq;

Hinc moritur, post hæc ad sua uota redit.

Ille tamen post mille annos, post secula dena,

Ast hic quoq; die nascitur, & moritur.

ALLOQVITVR Heliades sorores.

q Vid mæstæ, quid cærulea sub fronde sorores

Lugetis? miseros an ne iuuante modos?

An fratrem Phaëthonta, uagis quod tractus habenis

Ah miser, externis exulet ipse locis?

Hinc electra fluunt, lacrimosaq; gutta rigescit.

Hæ lacrimæ, hi luctus succina lenta ferunt.

Flete piæ, lugete piæ Phaëthontides, & me

Vel socum uestris luctibus accipite.

Si desint uobis lacrimæ, si desit & humber,

Ipse quidem lacrimæ, luctus, et humber ero,

Per me etiam Eridanus crescet stagnantibus agris,

Finis enim lacrimis nulla futura meis.

Per me etiam ripæ mittent incendia, flagret

Amnis, & in medias ignis iturus aquas.

Cedite cultores ripas & flumina iam iam

Vsta dabo, in flammis ibit & omne nenuus.

STELLAM ALLOQVITVR.

q Vale per æstatem sub sole rigentibus herbis

Blanditur lapsis aura recens folijs,

Quale per arentis hortos in uere tepenti

Nox mulcet teneras rore madente rosas,

Tale mihi dum mens languet, dum pectora feruent,

Nostraq; in incertum uela gubernat amor,

Tale seni solamen ades mihi dulcior Hyblæ
 Stella fanis, umbra gratior Idalia.
 Aura recens, Nam Stella mihi flagrante sub æstu,
 Ipsa meos ignes rore madente leuas.
 E' labris mihi ros, ex ore recentior aura
 Spirat Stella tuo, stillat & ipse liquor.

AD ANTIMACHVM Mantuanum de
 amoribus Mincij, ac de Vergilio.

d. Væbat choreas Veneris puer inter olores,
 Eridanus placidis qua nemus ambit aquis.
 Naides, & sociæ uaria sub ueste Napææ
 Fundebant raris carmina culta modis.
 Ipse manu rutilam gestabat ab ære sagittam,
 Et leuis instabili sub pede pulsai humum.
 Quæq; mouet pennas, tremulæ stridere fauillæ,
 Perq; leues frondes sparsilis aura micat.
 Eridanus spectat fluenti crine superbus,
 Populeo madidum cinctus honore caput,
 Mincius & spectat uarianti lætus amictu,
 Mincius Ausoniæ clarus honore tubæ.
 Spectat arundineo formosus Mela galero,
 Diues & undosis Abdua gurgitibus.
 Quiq; amnes socij regem uenerantur, & ipsi
 Quiq; scætant fontes, quæq; palustris aqua.
 Ecce autem niueis Cycnus se sustulit alis,
 Cycnus olorini duxq; decusq; chori,
 Deq; manu pueri rostro plaudente sagittam
 Eripit, & cantu sydera summa petit.

Conceptit flammis ferro stridente sagitta.
 Gaudet olor, fraudem ridet & ipse puer,
 Inq; sinum Minci rutilis delapsa fauillis
 Afflauit tenero fulgida amore senem.
 Hinc in Pasialen telo flammante reluxit,
 Pasiale vulnus sensit & ipsa suum.
 Instaurauit amor choreas. suspirat uterq;
 Cantat olor, cantu consonat omne nemus.
 Senserunt flammis ripæ, sensere salicta,
 Infantem decimo sydere Nympha parit,
 Excapit hunc, tepidoq; sinu complexa Melissa,
 Blanda fouet, blandis conciliatq; iocis.
 Instratum lauri folijs, somnoq; grauatum.
 Tutanturq; & apes, labraq; melle linunt.
 Hinc Musæ placidis salicum docuere sub umbris,
 Sebethus liquidis qua fluit uber aquis.
 Inde specu exceptus, uiridisq; in rupe Vesui
 Pastor agens cecinit Tityre coge pecus.
 Huc ades o' Melibœe, caper tibi saluus, & hoedi,
 Ite domum saturi, nox uenit, ite greges.
 Post lætas segetes, quo sydere uertere terram
 Conueniat, Baccho qui sit & aptus ager.
 Cura bouum quæ sit, pecori quis cultus habendo,
 Et docuit pressis mella liquare fauis.
 Felix aruorum cultu, felicior armis,
 Dum profugum Aeneam, dum canit arma uirum.
 Illi Vulcanus clypeum, sua Mulciber arma
 Aptat, & in classem corruit omne nemus.
 Illi fatorum seriem, gentisq; togatæ
 Deiphobe Glauca monstrat, & omne genus.

ERIDANORVM

Inde sedens ebore in niueo Sebethida ad undam
 Colligit Hetruscas, Marrubiasq; manus.
 Agmen agit Lausus, magniq; ipse agminis instar,
 A cœtrituq; pedum terra Sabina tremit,
 Et quoties raucum gemuit cœua buccina, matres
 Presserunt natos pectora ad ipsa suos.
 O' salue Italidum gentis decus, in Latium qui
 Aonio ducis uertice Pieridas.
 Salue & Idumœas debet cui Mantua palmas,
 Cui phœbus Latio uestit honore comam.
 Sparge Charis roremq; tuum, Syriosq; liquores,
 Parthenope uiolas, Mantua funde rosas.
 Ipse aram statuens uati, uenerare Camœnas
 Antimache, & patriæ concine grata tue.
 Quæ puerum genuit, cuius sub uoce locuta
 Pierides nostrum constituere decus.

DE INFELICITATE amantum.

Antando lucas per agit sub fronde Cicada.
 Et mulcet syluas carmine læta suo.
 At tenebras sub rore leui, sub deside somno
 Transigit & noctes, nocte iuuante, suas.
 Cantando moritur, sentit nec tædia mortis,
 Quin cantu uitam ducat, & exequias.
 O' felix ortu, interitu felicior. at me
 Et nox nigra grauat, uexat & atra dies.
 Ante fores iaceo gelidæ sub frigora brumæ,
 Nec pudet ætatis, Pieridumq; senem.
 Ante fores, sub sole leo dum feruet, & ignis
 Vshlat Ictarius, conqueror usq; senex.

Vror amans, tabesco senex, lux omnis amara,
 Nox inimica mihi est. noxq; diesq; nocet.
 Sors iuuenum misera, senum deflenda. cicada
 Sors felix. o' iam discite quid sit amor.

QVERITVR DE Eridano.

e T coelo Eridanus candenti sydere fulget.
 Et terris stella candidiore nitet,
 Illic igne suo miscet cum nectare lymphas,
 Hic flammis flumio feruidus igne uomit.
 Illic fundit aquas, hic ignes caeruleus amnis.
 Me miserum gelida qui cremer ustus aqua.

AD STELAM.

n Vdasti mea vita sinus, & sponte papillas,
 Admostiq; meam pectora ad ipsa manum,
 Oraq; cum teneris iunxisti nostra labellis,
 Seditiq; meo sarcina grata genu,
 Cervicemq; amplexa, leui mox uicta sopore
 Concidis in nostrum languida facta sinum,
 Longaq; post fessos suspiria claudis ocellos,
 Dum tibi sopitae serpit ad ossa quies.
 Ipse tibi tenuem procuro sedulus auram,
 Composita & moueo lenia flabra manu.
 Ipse tibi somnos cantu leuo. cantus amores.
 Sarnidis, & Fauni dulcia furta refert.
 Faune ueni, tibi Sarnis adest ad flumina nota,
 Ad nota salices candide Faune ueni.
 Ecce tibi niueum uiolae cum flore ligustrum
 Iungo, & Puniceis lilia cina rosis.

ERIDANORVM.

Roscida seruantur legi tibi quæ modo fraga
 Fragæq; quot, totidem basia & ipsa paro.
 Huc ades o' formose, tibi nam nuper ad amnem
 Sicutiq; meam disposuitq; comam.
 Pierides compserunt caput, dum corpus & ipsæ,
 Et crinis flauos molliter amne lauant.
 Inde comam Assyrio certatim unxere liquore.
 Inde Arabo nostrum spirat odore caput.
 Quin citharam docuere, & me fecere magistram,
 Et data pro magno munere eburna chelys.
 Faune ueni, te Sarnis amat, suspirat & unum,
 Et parat in niueo gaudia multa sinu.
 Fistula te & calami uocitant, uocat æstus, & unde
 Auræq; & murmur subsilentis aque.
 His ego mulcebam somnos. tibi purpura mollis
 Tingebat niueas flore decente genas.
 Qualis ubi ad thalamos Hebe deducta mariti
 Ad cupidi erubuit basia prima uiri.
 O' quoties sparsos, erant dum fronte, capillos
 Collegi, blanda disposuiq; manu.
 Sic Lede placitura fuit, sic uxor Orestis
 Atq; Helene dixi sic quoq; culta fuit.
 Et modo compositum reieci in colla capillum,
 Et dixi. hac placuit Laodomia coma.
 O' quoties teneras uariaui flore papillas,
 Et dixi Charites sic coluere sinum.
 Ornabam gemmis digitos. ad Pelea quondam
 Vecta Thetis, niueam sic tulit ipsa manum.
 Brachia nudauit, Auroræ sunt brachia dixi,
 Admouiq; caue rosca poma manu.

Sic rear ad uirides myrtus requiesse Dionē,
 Poma manu Paridis dum tenet illa sui.
 Ipsa sinu Ambrosiam spirat, perq; ora recursante
 Blanditiæ, & grato mixtus honore decor.
 At tibi perq; genas, roseisq; infusa labellis
 Ludit, & in tenero gratia amica sinu.
 Et quoties blandos somno recludis ocellos,
 Crediderim uel te posse mouere deos,
 Quosq; moues, uerum custodia nostra tuetur,
 Teq; meo patior non abuisse sinu.
 Tunc ego non suxisse quidem, libasse labellum,
 Sed tibi sopitæ nil nocuisse uelim.
 Sic leuis ad summum florem de rore liquenti
 Libat, & e tenero gramme lingit apicem.
 Oscula libabam, quæ tu uelut excita somno
 Excipis, atq; aliquid uelle uidere loqui.
 Velle loqui dum uisa, simul dum basia carpo,
 Aurâq; de molli ducitur ore mihi.
 Dum ludo improbius tua duriter ora momordi,
 Hei mihi clamasti. sic iubet ipse dolor.
 Hei mihi clamaui, parcas mitissima, dixi,
 Parcis, & insolito es blanda refusa sinu,
 Colla notas, & labra notas. mox ulta dolorem
 Risisti, & gratos mouit uterq; iocos.

AD STELLAM.

Tella tibi coelū patria est, hinc clara refulges.
 Si tibi terra domus sit, domus Assyria est.
 Assyrios etenim spirat tibi pectus odores,
 Assyrio mollis shalat ab ore liquor.

ERIDANORVM

Sin quia deliciae, & Veneres, blandiq; lepores
Teum habitent, patrij sit tibi terra lares,
Ipsa domus, patrij q; lares sit Cyprus, & una
Sit Veneri, atq; eadem sit tibi Stella domus.

LACRIMAS AMORI, SVSPI-

ria Cupidini dicata.

d Ebentur Cereri segetes, debentur & horti
Lampsidæ, flores candida Chlori tibi,
Mellaq; debentur flauæ Thymbræa Melissæ,
In sortem cessit Pallàs oliua tuam.
Sunt Zephyri faciles auræ, blandiq; susurri,
Sunt fontes munus casta Diana tuum.
Munditiæ Charitum sunt, oscula nubilis Hebes,
Cypridis amplexus, gaudiaq; illa tori.
At lacrimas, questus, at suspirantia uerba
Has amor assumit, illa Cupido sibi.
Crudelis uel uterq; deus, sed blandus uterq;
Blandus uterq; quidem, sed sine mente deus.

DE STELLA.

s Tella mihi in tenebris fax è ad gaudia noctis,
Hanc sequor, hæc dux est, hæc mihi certa uia.
Stella die in medio nox est ad gaudia lucis,
Gaudia Stella die, gaudia noctis ea est.

DE VENERE & amore.

e Xhausit pharetrâ Veneris puer, at Venus ignis
Extinxit, Venus hinc inde & inermis amor
Exhaustam

Exhausta hic pharetra, extinctas flet Cypria flamas,
 Hic arcum lacrimis tingit, at illa faces.
 Ne'ue puer, neu fle mater, dant spicula mille
 Stella oculi. puer his utere pro pharetra.
 Cum flammis mea corda uomant, his utere mater.
 Pro face, inhexausta tu face, & hic pharetra.

DE SE, AC DE STELLA.

s Vrrisit, blandosq; manu compressit ocellos,
 Mox furtim infecit gutta iterata genas.
 Salicet amplexus repetit dum Stella beatos,
 Osculaq; & dulci garrula uerba sono.
 Risit, & argutos dextra compressit ocellos,
 Delicias nosset nequa puella suas.
 Mox ubi demorsi suaurrit triste labelli
 vulnus, & insani plaga maligna ioci,
 Exiuit lacrimas infelix ira coactas,
 Et de me uisa est non bona uerba loqui.
 Di faciles quid amara bonis, quid tristia latis
 Miscetis, curas ingeritisq; nouas?
 O' desint lusus, dum desit cura puellis,
 Dum lacrimae desint, ipse tepescat amor.
 Hos'ne oculos lacrimare, genis'ne inducere guttas
 Parcite di, nil uos tam noua forma mouet?
 Sed lacrimare licet, lacrimis formosior ipsa es.
 Iam fluitent lacrimae, nunc mihi cura places.
 Fac lacrimas, fac ipsa genis manare fluentum.
 Nostra se ut hoc ipso temperet amne sitis.
 Amne sitim sedare licet, licet oscula furtim
 Surripere, & lacrimis inservisse iocos.

ERIDANORVM

Di faciles, miscere iuuet nunc tristia lætis,
 Oscula cum lacrimis, cum lacrimisq; iocos.
 Dic mihi blanditias, dic suspirantia uerba.
 Quid latet in tepido bella papilla sinu?
 Da pectus tractare tuum, niueasq; papillas,
 O' in delicias pectora nata meas.
 Nunc liceat scire, atq; insanire. uolenti
 Aspera, nolenti mollis, & æqua ueni.
 Nolentem cupidis ue sana incinge lacertis.
 Oscula nolenti, dum uetat, ipsa rape.
 Nunc cupio, nunc ipse uelim. tu dura recusa.
 Et mea uesanis unguibus ora pete.
 Dic tenerum, dic dulce aliquid, quid uertis ocellos?
 Teq; meo lacrimans subrahis usq; sinu?
 Pone iram, & lacrimas. sed te lacrimare decorum e,
 Tu face, ut hæ lacrimæ nostra per ora cadant.
 Tu face, ut has lacrimas siccem, face ut oscula carpam,
 Inq; meos oculos candida fige tuos.
 Fixisti simul & rides, nunc oscula iunge.
 Oscula compositæ pignora pacis eant.
 Oscula complexu gaudent, pax gaudet utrisq;
 Pace amor exultat, pace & amore Venus.
 Tu pacem mea uita colas, recolamus amorem,
 Sic erit ex æquo mutua nostra Venus.

AD STELLAM.

c Vm tenerū cū dulce aliquid, blandūq; iocaris,
 Ab medio mihi tum corde liquefcit amor.
 Spem mihi cum, & cupidis pacem promittis ocellis.
 Lux oculis, toto corpore sensus abit.

Cum rides, ignemq; oculis, multuq; fateris,
 Mens animum, ipse animus pectora destituit.
 Amplexu iam Stella tuo succurre cadenti,
 Ore Animum & foueas, oreq; redde animam.

AD STELLAM.

l Ibat apis de rore fauos, mellis q; liquorem.
 Inde hominum mulsam, nectar et inde deum.
 De labris mea Stella tuis mihi mella liquescunt.
 Hic ros mella mihi stillat, & iste fauus,
 Condit & his Venus Ambrosiam, mihi parcite diuæ.
 Sola Venus uera dffluit Ambrosia. dffluit

DE SVSPIRIIS AMANTVM.

d Istillat forte è tenui uagus amnis, & inde
 Labitur effusis non rediturus aquis.
 Emanant corde ex imo suspiria, moxq;
 Conuersa redeunt in sua corda uia.
 Ex oculis lacrimæ postquam fluxere, nec illas
 Luminibus rursus restituere gene.
 Cur reuocant ad se rursus suspira curæ?
 Rursus & infestat tristia corda dolor?
 Nulla quidem ratio est, etenim rationis amantes
 Expertes, omni cæci in amore uia est.

DE ERIDANI FELICITATE.

f Elices Hermi ripæ ditante metallo,
 Felicesq; Tagi, quas rigat unda ferax.
 Electro felix, felix Mantoide cæra
 Eridanus, flauis qua petit æquor aquis.

ERIDANORVM

Electrum ramis stillant frondentibus alni,
 Sucinaq; è lento cortice lapsa fluunt.
 Fundit mella fauis è dulcibus, èq; liquenti.
 Rore premit tenera culta Melissa manu.
 Illa Bianoreis Minci pulcherima ripis
 Regna tenet mellis pulcher Hymette tui.
 Regna tenet laticis, quem florida deliquat Hybla,
 Hybla faui, & mellis, diues & Hybla thymi.
 At longe superatq; Hyblen, superatq; & Hymetton
 Eridanus Cypria ditior Ambrosia,
 Ambrosia, teneris spargit quam stella labellis,
 Spargit & è roseo lucida Nympha sinu,
 Spargit & ex oculis. ipsi mihi parcite diui.
 Eridani fors est inuidiosa deis.
 Eridano assurgunt Musæ. noua Mincus antro
 Intonat, & uarios uoce, manuq; modos.
 Assurgunt Charites, ipsa & dea mater amoris,
 Smmittitq; faces, signa q; subdit amor.

AD STELLAM DEPRECATIO.

n E misero, ne Stella seni blandire, quid ignem
 Exagitas? facibus ne precor adde faces.
 Vis misero, uis ipsa seni indulgere, remitte
 Blanditias, oculos & mihi dura nega,
 Verba nega, uultumq; nega, mihi dira precare.
 Ipse precor ueniant omnia dira mihi.
 Peccatum est, mors poena mihi, aut miserabile fatum,
 Nam uenire misero quis locus esse potest?
 Sit pietas periisse reum. fecisse beatum
 Ipsa cupis, miserum redde, beatus erit.

Supplicium infelix a te pro munere posco.
 Supplicium meritis grata repende meis.
 An potui immorsis dentem fixisse labellis?
 An potui lacrimas dente ciere tuas?
 Spectavi flueret crudo dum vulnere sanguis,
 Admoui iugulo tela nec ipse meo.
 Spectavi ex animum, viso dum lapsa cruore
 Concideres? viso nanque cruore cadis.
 Nec cecidi super ipse miser, nec vulnere laui.
 Hic error dira cæde piandus erat.
 Forsitan aut lacrimas stitavi, aut denique dixi
 Ut misero parcas, o' mea parce tibi.
 Quid tibi dens, quid amare precer, cum ludere possis
 Lædere qui malis? nimiq; in amore sequi.
 Imprecor ut qui regnat amor, noua ponat amandæ
 Iura, ferat leges & deus ipse nouas.
 Nullaq; sint concessa uiro, concessa puellis
 Oscula, contineat basta quisquis amat.
 I' sæui dens sæue, i' dure & consere demens
 Prælia, nequitæ iam tibi finis adest.
 Tu uero mea lux (etenim tibi mollia corda)
 Parce, sed (ut fas est) utere iure tuo.
 Suge nota, fige impresso mala vulnere dente.
 Caut amor. capias oscula mille licet.
 Id tantum formosa uide, uesana caueto,
 (Quam uereor, noceat ne dolor ipse tibi)
 Dum sæuis, dum dente furis, dum vulnere figis,
 Liuor & insanas linquit in ore notas.
 Ne linguam nostris committas forte labellis,
 Ne temere id, quod te lædere possit, agas.

ERIDANORVM

Nulla fides legi, valeat reuerentia legum.

Culpa tua est, partes dens ager ipse suas.

Nec sat erit suxisse genas, strinxisse labellum,

Tuta nec in clauso lingua erit ore tibi.

Iam meditor, tunc colla manu, tunc unguibus ora,

Et mea tum ferro pectora iniqua petes.

Ipsè tuos miser ante pedes, commissà fatebor,

Et dicam, in tua nunc iniice iura manus.

Sed non iniicies, & me complexa fouebis,

Et tua miscebis basia multa meis.

Hinc sopor irrepet lassis, resoluta'q; membra

Composito ducent otia grata toro.

QVOD DIE NIMBOSO stella nata sis.

m Ira fides, periere rosæ, cecidere hyacinthi,

Et violæ. nullis est decor arboribus.

Non Zephyris est ueris honos, hac luxit Adoni,

Luce Venus miseris decolor exequijs.

Hac Charites se cuere genas, uulserè capillum,

Et Nymphæ mœstis ingemuerè modis.

En rursus rubuere rosæ, nituere hyacinthi,

Et violæ, ipse suis est decor arboribus.

En Zephyris est ueris honos. hac fulsit in ortu

Stella die auratis concolor à radijs.

Hac Charites pinxere genas, compserè capillum,

Et Nymphæ teneros conanuerè modos.

Læta Venus renouatq; faces, natusq; sagittas,

Et noua de manibus uulnera uterq; iacit.

Hinc tamen euentus licuit spectare futuros,

Eæc ades erumnis Stella serena meis.

LIB. I. II 6
DE AMANTIVM infelicitate.

U Ere rosas, segetes æstate, subinde racemos,
Perq; hyemem Genij dona beata legunt.
Flora rosas, messemq; Ceres, Pomona racemos,
Inde suas Genius sponte ministrat opes.
At miserandus amans & frigore tristis, & æstu
Verèq; & Autumnno nil nisi triste legit.
Hinc amor, inde Venus lacrimas, suspiria, questus,
Inde Cupido grauem fundit amaritiem.
Sin quandoq; rosas legit, & legit ipse hyacinthos,
Perq; suas sentis, perq; rubeta legit.

DE ERIDANO.

H Eliadum è lacrimis Phaethontiadumq; sororū
Eridanus mœsto succina in amne legit.
È lacrimis cum stella suis lauit ora, genasq;
Stillat & hinc uiolas, affiat & inde rosas.
Electro felix, felix uiolisq; rosisque
Eridane, è lacrimis sunt tibi diuitiæ.

AD IOANNEM PARDVM.

N On arcum meditatur amor, nō spicula Parde,
Et tela & pharetras occupat ipse situs.
Pro pharetra nudis deus utitur ipse papillis,
His tincta Idalio spicula felle latent.
Utitur idem oculis in vulnere nostra sagittis.
Ex oculis heu heu missa sagitta ferit.
Tu uero quoties felix in amore, papillas
Tractabis, sis o' sis memor usq; tui.

ERIDANORVM

Illic insidias, illic latitare phareibras,
 Letiferumq; illic uirus inesse puta,
 Cumq; tibi ex oculis mollis spirauerit aura,
 Et ferro, & flammis pectus in me peti.
 Heu heu non oculis, non me puer iste papillis
 Aut petit, aut urit, uel mea corda ferit.
 Me risu me Stella capit, hic ignis, & arcus,
 Hic solus nostro pectore regna tenet.
 Nunc ride formosa, meis nunc ignibus instat,
 Et mea ridendo pectora molle feri.
 Molle feri formosa, irucesq; auerte sagittas,
 Neu sanguis, neu te funera nostra inuent.

AD SYRIANAM.

Idic age dic Syriana, deus quis curet amantes?
 Nempe amor. ast odit quis deus? odit amor.
 Odit amor, quoniam ferrum meditatur, & ignes,
 Letifera spargens spicula torta manu.
 Curat amor, quod & amplexus, et grata procurat
 Oscula, quod placido gaudia mille toro.
 Quis deus hic amor est? pacem qui curat & arma,
 Et pace in media tela cruenta iacit?
 Hæc & acuta iacit, iacit illa retusa, nec igni
 Indita certa fides, hic cremat, ille gelat.
 Vrit & hinc flammis torrentibus, inde liquentis
 Soluit & in latices, illeq; & ille dolet.
 Talis amor deus est. maris hic uestigia seruat,
 Nunc sæuit, blandis nunc agit ipse modis.
 Nil lætum, nil dulce diu sinit, aut sinit ægrum
 Instabilisq; puer, & puer ipse deus.

Imperium crudele, sed indulgentia mitis,
 Quin mite imperium, sed sine lege puer.
 Sed sine mente deus, procul hinc discedat amator.
 Solus amor puer est, sola tyrannis amor.

AD AMOREM DEVM.

Nulla puer sunt tela tibi, non flexilis arcus,
 Deq; tuonullus vulnere sanguis abit.
 Pax colitur, coliturq; torus, castiq; penates,
 Et genus & soboles, munus id omne tuum.
 Tu vincis animos hominum, tu pectora iungis.
 Iungis & hinc iuvenes, iungis et inde senes.
 Non puerile tibi ingenium, aut variabile numen.
 Nec uolucres alæ, nec leuis aura placet.
 Sed constans, sed certa fides, concursq; uoluntas,
 Scriptaq; sub certa fœdera lege probas,
 Nec mens cæca tibi est, cæco seu spicula iactu
 Moliris, cæcum seu meditaris opus.
 Omnia certa uides, sunt omnia nota uidenti.
 Nil tibi cum tenebris, nil tibi cum latebris.
 Solus amor uidet in tenebris, in luce uagatur,
 Solus & ignotas nouit inire uias.
 Solus ubi est iter in biuio, discernit utrunq;
 Nulla illi ignota est semita. nulla uia.
 Perstat, & infixis alte radicibus hærens
 Crescit, & ipse suas sedulus auget opes.
 Nec uolucres pennas pernicibus explicat alis,
 Sed manet, & stabili perstat ubiq; pede.
 Non igitur puer est amor, incinctus ue pharetra,
 Nec pennas nudus, cæca ue tela quatit.

ERIDANORVM

Sed deus est qui corda hominum, qui pectora mulcet,
Et mulcet gratis illaq; & illa modis.

Quiq; puellarum mentes regit, & regit artem,
Et thalami sanctas sancit amicitias.

Nam quodcunq; in amore malum quodcunq; molestum
De uitij hominum semina certa trahit.

Hinc iuuenes, illinc peccant & utrinq; puellæ,
Vt contra nequeat sistere solus amor.

Hinc puer, hinc arcu, facibusq; armatus, & ignis
Et cæca spargit spicula cæca manu.

Blande puer, deus ipse, deus facilisq; potensq;
Salue amor, & generis conciliator aue.

DE PALMA Bitontina & Hydruntina.

b Rundusii latis longe uiret ardua terris
Arbor Idumæis usq; petita locis.

Altera Hydruntinis in saltibus æmula Palma.

Illa uirum referens, hæc muliebri decus.

Non uno creuere solo, distantibus agris.

Nulla loci facies, nec socialis amor.

Permansit sine prole diu, sine fructibus arbor.

Vtraq; frondosis & sine fruge comis.

At postquam patulos fuderunt brachia ramos,

Cœpere & cœlo liberiore frui.

Frondosiq; apices se conspexere, uirique

Illa sui uultus, coniugis ille suæ.

Hausere & blandum uenis sitientibus ignem,

Optatos foetus sponte tulere sua.

Ornarunt ramos gemmis, (mirabile dictu,)

Impleuere suos mille liquente fauos.

Mirum, si ex oculis & amor sua spicula iactat.

Et Venus accensas spargit ab ore faces?

Mirum, si Eridanus si uel regnator aquarum

Rore suo nostras temperat usq; faces?

DE FESTIS Martinilibus.

in Artinum conuiuia saturq; & potus adoret,

Hunc nobis ritum Gallia prima dedit.

Hunc patres tenuere, tenent nunc Itala regna

I' puer, & multo pocula tinge mero.

Diue faue, nunc te colimus, tua templa ueremur,

Et numen felix ducimus esse tuum.

Diue assis. Calabros famuli geminate trientis.

Instaurent positas fercula crebra dapes.

Numen adest, geminas uideo splendere lucernas,

Intueor triplici tempora cincta face.

Diue parens Martine ades, & tua pocula uise,

Te cyathi, & calices, te tua musta uocant.

Euge pater, bibit ipse pater, calicemq; supinat.

Quisquis adest cyathos sumite, adeste deo.

Dicimus bona uerba, precemur & otia pacis.

Pace penus grauida est, uinea pace nitet.

Pace fluunt tua uina pater, tu Gallica seda

Proelia, nam seruit Gallia cuncta tibi.

Annuat ipse deus. pueri noua uina ministrent.

Vos mecum alternas continuate uices.

DE VENERE LAVANTE SE

in Eridano, & quiescente.

III ERIDANORVM

L. Auerat Eridani liquidis Venus aurea lymphis,
 Et fessam choreis presserat alta quies.
 Mulcibant myrti dominam flagrante sub aestu.
 Inuita somnos murmur, & aurea leuis.
 Aura leuis suras furtim nudabat, at illi
 In somnis iuisus pulcher Adonis erat.
 Illius in roseis figebat raptam labellis
 Oscula, & in tenero bella gerit gremio.
 Hos inter lusus somno dilapsa figura est.
 Ah miseram in lacrimis linquis Adoni deam.
 Ipsa querebatur. questum sopor aeger acerbat.
 Quo fugis? heu quid me clamat Adoni fugis?
 Ad gemitum coeunt Nymphæ, miserantur amantem,
 Et formam, & lacrimas adiuvat ipse sopor.
 Illius in placido ridebat gratia vultu,
 Fulgebat niueo pectore rarus honos.
 Stillatim ex oculis manabat gutta, genasq;
 Signabat tepido flumine gemma fugax.
 Hic ut erat Veneri propior Bundenis, ocellis
 Admouit onychem, sicut & ora manu,
 Colligit & sparsas candenti in pectore guttas,
 Sed mirata prius pectora subriquit.
 Exunijs his læta abiit. Venus excitata somno
 Inter olorinos conspicienda choros.
 Plauserunt dominæ uolucres, plausere salictæ.
 Summisit canas alnus opaca comas.
 Ipsa uehebatur cygnis. comitantur euntem
 Naides, & nitidos picta Napea sinus.
 Qua uolitat Dea, funduntur uiolæq; rosæ que.
 Ridet humus. uario uernat odore nemus.

Ambrosiæ stillant riuu, Chariteia turba
 Fundit opes Hyblæ, fundit Hymete tuas.
 At læte uolucres concentibus aera mulcent,
 Mulcet amor uolucres, mulcet amor pecudes.
 Miscet amor flumiosq; simul, Nymphasq; lacustres
 Flumina amant, & amat rustica turba Dryas.
 Arridet cœlum Veneri, blanditur & aura,
 Ac resides syluas ipse susurrus agit.
 At dolet Eridanus Martis memor. heu pater inquit
 Armorum, quid te Thessalis ora tenet?
 Strymona quid, Pindumq; colis. ne bellice cessa.
 In Veneris teneros fesse recurrere sinus.
 Totâ tua est, tibi se consumpsit dea, te meus amnis
 Expectat. tibi nunc regia nostra uacat.
 Illa sequens Minici ripas diuertit ad antrum,
 Vnde suas uersat lubricus amnis aquas.
 Hic centum niueæ ducebant fila sorores,
 Oceano nentes candida texta patri.
 Accipere deam famula. pater ipse senileis
 Prætendit gressus, tectâq; in ampla uocat.
 Hic citharæ, cantusq; et pocula lenis Iacchi.
 In luxum & thyasos tota parata domus.
 Nais at interea Bundenis læta per hortos
 Errat, & in dextra candidus ardet onyx.
 Hunc uidet, hunc spectat gelida lasciuia sub umbra.
 Et sibi de lacrimis facta superba placet.
 Ecce per aduersas anguis se sustulit herbas,
 Sibilus, atq; oculis terra uenena iacit.
 Corruit ex animis Nymphe, mens deserit artus.
 Fusus onyx, lacrimis huda madescit humus.

QII ERIDANORVM

Da ueniam Venus alma rogat, Venus alma rogantem
Audit, & optatam fert dea mitis opem.

Quæq; liquor maduit, frondescit Amaracus illic,
Et grato uiridem flore colorat humum,
Quæq; & onyx, illo candescunt lilia prato,
Aemula candori lilia Cypri tuo.

Sparge suam florem Veneri formosa puella,
Nec sua non Veneri lilia fonde puer.

DE NISEA, & Chariteo.

o Ra Terentiole myrram flant, pectora nardii
Dulcidie stacten labra Liquori tua.
Colligit hæc Nisea simul, conspergit & aura
Ambrosiæ, quam flat crinibus ipsa suis.
Pyxide mox parua uiridi circumdata myrto
Dedicat, & ponit Cypria diua tibi,
Optat & ut pariter cum coniuge transigat annos
Quod Nisea cupit, quod Chariteus auct.

DE VENERE.

e Volat è gremio terræ leuis halitus, illum
In rorem uertit noctis amica quies.
E' facie teneræ lenis fuit aura puellæ,
Vertit eam in mentis dulce leuamen amor.
Illius aspersu mulcentur roscida prata,
Huius at affiatus pectora fessa leuat.
E' gremio spirant telluris flabra, uicissim
Quæq; quietæ ferant tempora, quæq; mala.
Quos risus, quæ det suspiria pectus amantis,
Ipsa eadem facies, utraq; signa dabit.

Cur non è terra, sed de spumantibus undis
 Nata sed irato sit Cytherea mari?
 Fluctuat an semper miseri quia pectus amantis?
 Aestuat & uarijs mens agitata modis?

DE VENERE ET ROSIS.

P Eccebat Cytherea comas, madidumq; capillū
 Sicabat, Charites carmina lecta canunt.
 Ad cantum Satyri properant, ad carmina Nymphæ,
 Carmina de tacitis sæpibus hausta bibunt.
 Hinc aliquis petulans ausus prodire Dionen,
 Intuitur, docta dum linit ora manu.
 Erubuit pudibunda, ruborq; per ora cucurrit,
 Occupat & teneras purpura grata genas.
 Mox interq; rosas, interq; roseta refugit,
 Delitet, & molles spirat ab ore crocos.
 Dum spirat, funditq; crocos, dum purpura fulget,
 Concipit afflatus Dædala terra deæ.
 Hinc & purpureum flores traxere colorem,
 Quæq; prius candor purpura facta rosa est.
 Has legite, his teneræ crines ornate puellæ,
 Pestano niteat lucida rore coma,
 Vere rosas, æstate rosas diffundite diuæ.
 Spirent templa rosas, ipsæ & olete rosas.

AD CARBONEM.

F Ictilibus si coena placet tibi candidè Carbo,
 Coena parata tibi est, ruraq; nostra patent.
 Et penus, & uirides horti, genialis & umbra.
 Quasq; suas pandit Cirria sylua comas.

ERIDANORVM

Vina mihi deprompta & lecta, & gratu bibenti,
 Aurea siue probes, seu mage nigra placent.
 Lenis aquæ, simplexq; latex, & fertilis urna.
 Certet ut inde merum, pugnet ut inde latex.
 Vernarum mihi fida manus tibi nota ministret,
 Marmaricosq; agitet barbara turba choros.
 Fictilibus tibi mensa, abacusq; nitescet acernus,
 Nullus in extersa non erit æde lepos.
 In primis frons læta, & grati ad pocula lusus,
 Et culti, & nulla rusticitate sales.
 Principio grauidis ponentur lecta canistris
 Quæ tulit autumnus, quæ meus hortus alit.
 Roscida erunt, matura & erunt, & sole recocta.
 Quæq; sua carpsit Antiniana manu.
 Hinc ponetur auis fallaci præda coloni,
 Primaq; cui nomen ficus amata dedit.
 Pingui iure natet, salsaq; immixta suilla.
 Condiat, & tritum lauta patella piper.
 De lanio nihil hic, nihil è caupone morare,
 Rura dabunt quicquid nostra culina coquit.
 Altilis inde capus, raptiq; à matre columbi,
 Anser & implumis, & bene pastus anas.
 Post tener & lactens, & primis cornibus hoedus,
 Quem corno, & ceraso farserit apta manus.
 Forsitan accedet callosum teragus & apri,
 Aut celeris catuli deuia præda lepus,
 Certus at in uerubus sumat iam porcus, obeso
 Et turdo, & merulis, atq; palumbesatur.
 Cuiq; suus præsto sapor, aut quem cærulea limon
 Temperet, aut quem dant Punica pressa liquor.
 Seu quem

Seu quem bacca liquat myrti, liquat herba uirentis
 Serpylli, aut dulci corna recocta sapa.

Felicius accedat tecum. te culta Patulcis,

Illum pro foribus Antiniana manet.

Nec desunt uina, & lances, mensamq; secundam

Qui curent, missas nec sine lege dapes.

Nec tibi post epulas deerit praeceptor amorum.

Ingenio perijt qui miser ipse suo,

Nec formosa suis quem Cynthia coepit ocellis

Contactum nullis ante Cupidinibus.

Delia nec lasciuia neget tibi carmen, & ille

Qui cupit in gelidis montibus esse lapis.

Basia uel tibi mille dabit, dabit altera mille

Lesbia, quiq; senes nullius assis habet.

Tu modo linque forum, linque & uadimonia Carbo

Tantisper, tibi dum rustica coena datur.

AD FORTEM Teramānum consolatoria.

s Ic quereris Teramāne, dolor sic pectora uexat,

Audiat ut questus Daunias ora tuos,

Sic miser erepto sensim tabescis amico,

Nulla sit ut lacrimis meta futura tuis.

Pirithoum Theseus, Patroclum fleuit Achilles,

Sed finem lacrimis fecit uterq; suis.

Et mortem Euander nato licet optet adempto,

Insilijt moestos non tamen ipse rogos.

Nec minus in patriam nato moriente superstes,

Et caram uoluit Nestor adire Pylon.

Daunus & extincto crudeli funere Turno,

Solatur nati fata cruenta pater.

ERIDANORVM

Nil a deo durum est, quod non sua molliat aetas,
 Et quem mens nequijt, tempora certa leuant.
 Adde quod haud lacrimis dignus, sed laudibus ille ē,
 Pro patria uoluit quisquis obire sua.
 Illum uenturis retinentem nomina seclis.
 Tollet ab obscura fama perennis humo.
 Hac duce Tarpeiam Decius se uouit ob arcem,
 Coclitis & uirtus hac duce nota sui.
 Hinc duo Scipiadae, repetito & uulnere fortis
 Portius, hinc animae prodige Paule tuae.
 Mars pater, & defensa Iouis capitolia magni,
 Et seruata suis Vesta uerenda focis.
 Illis Elystias sedes tribuere piorum
 Certa loca. hic patriae est iura tuentis honor.
 Hic honor, haec loca certa tuo concessa Camillo
 Pro patria Elysiuum cui datur omne nemus.
 Hic inter Marsoſq; suos, priscumq; Sabellum,
 Romanosq; patres, Argolicosq; duces,
 Ostentans decus eximium, sua uulnera, plausu
 Excipitur, plausum reddit & omnis ager.
 Laeta canunt heroes, & alta silentia rumpunt,
 Fama coronatis celsa uagatur equis.
 Quare age nec gratas iuueni deponere querelas,
 Et lacrimis parcas hunc onerare tuis.
 Ille deo fruitur, fatis melioribus usus,
 Felix quem patria fas sit in urbe coli.
 Quemq; coles Teramane, memor patriaeq; tuiq;
 Heroem & culta concine culta lyra.